

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Jana Schneeweise a Martina Bobáka ve věci

žalobkyně: **VK Sport Racing s.r.o.**, IČ: 037 63 358
se sídlem Kyslíková 1984/4, Praha 4
zastoupená advokátkou Mgr. Bc. Klárou Luhanovou
se sídlem Šafaříkovy sady 2455/5, Plzeň

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
se sídlem Masarykova 427/31, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 2. 2021, č. j. 5407/21/5300-22444-712153,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a průběh řízení před správním orgánem

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 2. 2021, č. j. 5407/21/5300-22444-712153 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil dodatečné platební výměry na daň z přidané hodnoty (dále jen „**DPH**“) Finančního úřadu pro hlavní město Prahu (dále jen „**správce daně**“) ze dne 7. 8. 2019, č. j. 6675092/19/2001-52522-111366 za zdaňovací období červen 2017, jímž byla doměřena daň ve výši 209 943 Kč a penále ve výši 41 988 Kč, č. j. 6639946/19/2001-52522-111366 za zdaňovací období červenec 2017, jímž byla doměřena daň ve výši 287 700 Kč a

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

penále ve výši 57 540 Kč, a č. j. 6675160/19/2001-52522-111366 za zdaňovací období září 2017, jímž byla doměřena daň ve výši 468 300 Kč a penále ve výši 93 660 Kč (dále jen „**prvostupňová rozhodnutí**“).

2. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující pro své rozhodnutí podstatné skutečnosti.
3. Dne 1. 3. 2018 zahájil Finanční úřad pro Královehradecký kraj (dále jen „**dožádaný správce daně**“) u žalobkyně daňovou kontrolu DPH za zdaňovací období červen, červenec a září 2017. Výzvou ze dne 2. 5. 2018, č. j. 779168/18/2701-60563-609188 (dále jen „**výzva**“) žalobkyni vyzval k prokázání předmětného nároku na odpočet DPH a odstranění pochybností, zda byly skutečnými dodavateli plnění dle předložených daňových dokladů společnost Sorano Trade s.r.o. v likvidaci (dále jen „**Sorano Trade**“) a společnost Bruni Pro s.r.o. (dále jen „**Bruni Pro**“), a zda předmětná plnění byla následně použita v rámci ekonomické činnosti žalobkyně či nebyla vyloučena z nároku na odpočet DPH podle § 72 odst. 4 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**ZDPH**“).
4. O průběhu daňové kontroly byla sepsána zpráva o daňové kontrole č. j. 1392419/19/2701-60563-609188 (dále jen „**zpráva o DK**“), v níž dožádaný správce daně uvedl, že ve vztahu k Sorano Trade žalobkyně neprokázala splnění základní podmínky podle § 73 odst. 1 písm. a) ZDPH, tj. mít daňový doklad, a neprokázala náležitosti daňového dokladu ani jiným způsobem. Žalobkyně neprokázala faktický rozsah deklarovaných plnění ani to, že jejich dodavatelem byla Sorano Trade. Ve vztahu k Bruni Pro neprokázala faktický rozsah deklarovaných plnění a ani to, že tato byla jejím faktickým dodavatelem. Dožádaný správce daně také považoval za prokázané, že některé položky deklarovaných plnění poskytnuty nebyly nebo nemohly být poskytnuty v deklarovaném rozsahu. Uzavřel, že předmětný nárok na odpočet byl žalobkyní uplatněn v rozporu s § 72 a § 73 ZDPH. Předmětem deklarovaných plnění byla dodávka náhradních dílů pro závodní automobil a reklamní služby a zboží. Správce daně na základě zprávy o DK vydal prvostupňová rozhodnutí, proti nimž žalobkyně podala odvolání.

Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatoval, že žalobkyně unesla své primární důkazní břemeno ve smyslu § 92 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**daňový řád**“). Existovaly důvodné pochyby o tom, zda žalobkyně deklarovaná zdanitelná plnění, jež měla přijmout od Sorano Trade a Bruni Pro, fakticky přijala od těchto dodavatelů, a správce daně tedy unesl důkazní břemeno podle § 92 odst. 5 písm. c) daňového řádu. Daňové doklady související se Sorano Trade jako předmět plnění uvádějí neurčitou specifikaci, resp. vágní odkaz na nspecifikovanou smlouvu, není zřejmý předmět ani rozsah plnění. Nadto bylo jako DIČ odběratele uvedeno „CZ89875621“, které nebylo přiděleno žádnému subjektu. DIČ žalobkyně (CZ03763358) je přitom odlišné, nejednalo se tedy o pouhý „překlep“. Smlouva o poskytování reklamních služeb a podpory ze dne 20. 12. 2016 byla pouze rámcová a neobsahovala konkrétní údaje o předmětu plnění. Předložené dodací listy rovněž neprokazovaly konkrétní předmět plnění, rozsah plnění a jednotkovou cenu bez daně a ani nestanovovaly datum, kdy mělo k dodání dojít. Zejména adresa sídla Sorano Trade uvedená v obchodním rejstříku byla pouze „virtuální“. Z živnostenského rejstříku bylo zjištěno, že Sorano Trade neměla provozovny ani žádný další nemovitý majetek. Nedisponovala žádnými prostory, kde by mohla skladovat náhradní díly a pneumatiky na závodní vozidlo, které měly být předmětem plnění. Neměla pak ani živnostenské oprávnění na živnost na poskytování služeb souvisejících s opravami či údržbou motorových vozidel a ani se jako jejich poskytovatel veřejně neprezentovala.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

Především ale neposkytovala správci daně součinnost a za zdaňovací období červenec 2017 nevykázala žádná přijatá ani uskutečněná zdanitelná plnění. V případě Bruni Pro podobně jako u Sorano Trade bylo sídlo zapsané v obchodním rejstříku pouze „virtuální“ a rovněž neměla žádné skladovací prostory. Dle webové stránky www.brunipro.cz se prezentovala jako prodejce textilu a obuvi, což nekoresponduje s plněním, které mělo být touto společností dodáno (autodíly a reklamní služby). Ani Bruni Pro neposkytovala správci daně součinnost a byla nekontaktní. Pochybnosti dožádaného správce daně byly založeny rovněž na tom, že žalobkyně při zahájení daňové kontroly předložila důkazní prostředky, které měla dle jejího tvrzení přijmout jak od Sorano Trade, tak zároveň i od Bruni Pro. Těmito důkazními prostředky nebylo prokázáno, který ze dvou deklarovaných dodavatelů předmětné plnění žalobkyni dodal, neboť tato skutečnost na nich nebyla uvedena a ani z nich jinak nevyplývá. Uvedené skutečnosti v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) odůvodňují pochybnosti dožádaného správce daně a vydání výzvy.

5. Dále se žalovaný v napadeném rozhodnutí vyjádřil k místnímu šetření ve skladu žalobkyně a svědeckým výpovědím V. M., bývalého jednatele Sorano Trade, N. M., bývalé jednatelky Bruni Pro a T. Š., bývalého přítele svědkyně N. M., jejichž provedení žalobkyně navrhla.
6. K výpovědi svědka V. M. (dále jen „p. M.“) žalovaný uvedl, že nelze dospět k jasnému závěru, že předmětná plnění byla fakticky žalobkyni dodána a že tato plnění dodala právě Sorano Trade. Jistota p. M., s jakou potvrdil šetřenou obchodní spolupráci, je v protikladu s jeho nejistotou či nevědomostí o jejich bližších okolnostech. Například si přesně pamatoval, že ve zkoumaném období Sorano Trade s žalobkyní spolupracovala, avšak již nebyl schopen říct, zda spolupráce probíhala i v dřívějším období. Svědek by si měl pamatovat časové období, ve kterém by zhruba polovinu pracovního týdne věnoval dodávkám pro žalobkyni, když k jeho výsledku došlo jen zhruba po roce od předmětných obchodních případů. Nejistá byla i jeho vyjádření ohledně okamžiku dodání deklarovaného zboží a ohledně dalších podrobností. K dodání položky „Pořadu Sport 5“ přesně nevěděl, co představovala, pouze podotkl, že šlo o reklamu v televizi. Ceny byly stanoveny na základě informace Z. L. (dále jen „p. L.“) a p. M. je následně předal jednatele žalobkyně, aniž cenu navyšoval. Neznal ani dodavatele zboží a služeb, které následně měla Sorano Trade dodat žalobkyni, a to navzdory tomu, že veškerou činnost vykonával on sám, neboť Sorano Trade neměla zaměstnance. V rozporu s tím p. M. tvrdil, že vše měl zařizovat nějaký p. L., který dokázal vše zařídit, sehnat a dodat, aniž p. M. věděl, za koho p. L. jednal. Objednávky zboží měly fungovat tak, že P. M. od jednatele žalobkyně obdržel na papíře seznam zboží, který následně předal p. L. a ten vše sám zařídil, a to přes předchozí vyjádření svědka, že Sorano Trade neměla zaměstnance a veškerou její činnost vykonával on. K osobě p. L. nejdříve uvedl, že neví, za jakou korporaci jednal, v závěru výpovědi však uvedl, že vystupoval za Sorano Trade, avšak písemně ho k ničemu nezmocnil. Další a zásadní rozpor ve výpovědi p. M. shledal ve skutečnosti, že v úvodu vyslovil, že daňové doklady sám vystavil, avšak v závěru uvedl, že mu je donesl p. L. a on je podepsal. Je tedy otázkou, jakou činnost vykonával, když na jednu stranu měl vše dělat sám, ale na druhou stranu měl vše dělat p. L., který nemá na Sorano Trade žádnou dohledatelnou vazbu. Závěrem žalovaný poukázal na rozpor výpovědi p. M. ohledně dodávky cateringu. Rozdílné ceny cateringu zdůvodnil dobou trvání jednotlivých závodů. Dle zjištění dožádaného správce daně však Rally Bohemia probíhala v období 1. – 2. 7. 2017 a Rally Pačejov v období 28. – 29. 7. 2017, tedy obě události trvaly stejně dlouho. Žalovaný zhodnotil svědeckou výpověď p. M. jako nekonkrétní, nevěrohodnou a v rozporu s ostatními zjištěními. Taková výpověď nemůže prokázat, že šetřená plnění dodala Sorano Trade.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

7. Svědeckou výpověď N. M. (dále jen „pí. M.“) žalovaný zhodnotil tak, že ač byla jedinou osobou oprávněnou jednat za Bruni Pro, neznala ani základní skutečnosti o prověřovaných plněních, což vysvětlila tak, že obchodní případy měl obstarávat její bývalý přítel T. Š. (dále jen „p. Š.“). K podpisu smlouvy o poskytování reklamních služeb a podpory mezi žalobkyní a Bruni Pro došlo dne 18. 8. 2017 a spolupráce měla být domlouvána zhruba týden před podpisem smlouvy. V té době však pí. M. nebyla jednatelkou Bruni Pro (stala se jí až ke dni 15. 8. 2017). Zúčastněné subjekty tedy domlouvaly spolupráci s osobou, která v daný okamžik nebyla oprávněná za Bruni Pro jednat. Výpověď pí. M. byla žalovaným shledána nekonkrétní.

K výpovědi p. Š. žalovaný uvedl, že na první pohled působí v porovnání s ostatními svědeckými výpověďmi konkrétněji, neboť byl schopen reagovat na podstatnou část otázek. Konkrétnost odpovědí však do značné míry vyplývala z jeho znalostí technických specifik automobilových závodů, spíše než z konkrétního povědomí o šetřených plněních. U řady dodaných dílů byl sice schopen určit, zda byly nové, použité, či repasované, tuto část výpovědi není možné nijak ověřit, neboť z podkladů toto nijak nevyplývá a účetnictví Bruni Pro se dožádanému správci daně nepodařilo zajistit. Tato tvrzení by však žalovaný neměl za zpochybnitelné, pokud by byla celá výpověď věrohodná. Při ověřování jednotlivých odpovědí však dospěl k závěru, že ji za věrohodnou považovat nelze. Přestože byla provedena necelý rok od deklarovaného uskutečnění plnění, nebyl p. Š. schopen poskytnout konkrétní odpovědi na řadu otázek ohledně plnění, které měl sám osobně zajišťovat. Nevzpomněl si na termíny, kdy mělo dojít k naprogramování řídicí jednotky vozidla, a to ačkoliv zajišťoval pouze tento termín (zbytek měla řešit sama žalobkyně). Lze očekávat, že tuto skutečnost si svědek bude alespoň v hrubých obrysech pamatovat, nepamatoval si ji však vůbec. V případě „opravy plastových dílů“ uvedl, že se jednalo o „všechny možné nárazníky, krytky“, žádný konkrétní díl si nepamatoval. Uvedl jen množinu dílů, které bývají na automobilech plastové, takže opět nedoložil znalost o šetřeném plnění. To kontrastuje s tvrzením, že se měl výhradně věnovat spolupráci s žalobkyní. Pan Š. uvedl výčet položek, které měl dodat žalobkyni osobně, nikdy si ale nevzpomněl, kdy konkrétně mělo k dodání té které položky dojít. Rozpory ve výpovědi žalovaný spatřoval v tom, že ačkoli měly být veškeré položky z šetřeného daňového dokladu Bruni Pro dodány již 1. 9. 2017, p. Š. měl předat převodovku ke kontrole a repasi svému dodavateli v prvním týdnu září 2017, u něž pak byla asi 14 dnů. To je nelogické, neboť tvrdí-li p. Š., že daňový doklad byl vystaven až po dodání veškerých položek, pak nelze tvrdit, že k dodání repase převodovky mohlo dojít někdy ke konci září. Ke dni 1. 9. 2017 rovněž nebyl odvysílán ani pořad „MK Motorsport, VK Sport Racing 4“ na televizní stanici Sport 5. Pan Š. přitom uvedl, že sám dohlédl na to, že pořady byly odvysílány. To by si ale musel být vědom skutečnosti, že k datu vystavení předmětného daňového dokladu nebyla všechna na něm uvedená plnění dodána. Ohledně pořadu na Sport 5 je jeho výpověď v rozporu se skutkovým stavem. Trval na tom, že žalobkyni bylo řádně dodáno plnění spočívající ve vysílání celkem 41 pořadů a osobně na to dohlížel. Odvysíláno však bylo pouze 10 pořadů, p. Š. tedy nemluvil pravdu. Rovněž uvedl, že dodavatelem plnění pro Bruni Pro byla Prochy Export. Provozovatel Sport 5 však sdělil, že autorem a vlastníkem autorských práv k pořadům byla společnost K-Legendary production s.r.o. a že Prochy Export nezná. Žalovaný upozornil na rozpor mezi výpovědí pí. M. a p. Š. Nemohli se shodnout, kdo měl sjednávat spolupráci s žalobkyní. Pan Š. tvrdil, že ji sjednával on, protože pí. M. nerozumí technický věcem. Paní M. uvedla, že spolupráci měla navázat ona na rallye závodě. Tento rozpor potvrzuje, že se oba snažili především vypovídat ve prospěch žalobkyně. Za rozporné žalovaný považoval i tvrzení, že byl ve zdaňovacím období září 2017 oprávněn Bruni Pro zastupovat na základě generální

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

plné moci, kterou mu udělila bývalá jednatelka. Z výpovědi pí. M. a doložené plné moci totiž plyne, že byla p. Š. udělena až 1. 11. 2017. Dle tvrzení p. Š. byla Prochy Export zastupována při jednání s Bruni Pro z 95 % osobou jménem R., kterou měl zplnomocnit J. P. Ten byl však podle obchodního rejstříku jednatelem Prochy Export v období od 26. 9. 2016 do 28. 8. 2017. Nemohl tedy R.-C. C. (dále jen „p. R.“) zmocnit k jednání za Prochy Export v září 2017. R.-C. C. byl do obchodního rejstříku zapsán jako jednatel ode dne 28. 8. 2017. Pan Š. mohl jednat již s novým jednatelem, avšak uvedl, že s p. R. jednal na základě pověření J. P.. S ohledem na výše uvedené žalovaný zhodnotil svědeckou výpověď p. Š. jako nevěrohodnou.

8. K místnímu šetření, které bylo provedeno 19. 7. 2018 ve skladu žalobkyně, žalovaný uvedl, že jeho v rámci chtěla žalobkyně prokázat existenci podstatné části předmětného zboží. Žádný z předvedených předmětů však nebyl označen logem či firmou dodavatele či jednoznačným identifikátorem, že konkrétní položka byla dodána konkrétním dodavatelem na základě konkrétního daňového dokladu (popis na dodacích listech byl velmi povrchní). K předmětné kontrole a repasi motoru nebyly předloženy žádné další listiny a na základě samotné prezentace motoru nelze určit, zda kontrola a repase byly skutečně provedeny a zda byla provedena Bruni Pro. Předvedená kombinéza na sobě měla značku výrobce, číselné označení výrobku a logo výrobce, na předmětném daňovém dokladu nebylo uvedeno přesné označení kombinézy (pouze „kartingová kombinéza“). Tyto identifikátory by umožnily ztotožnit konkrétní předložený předmět s položkou v daňovém dokladu. Dále shlednuty sudy se soutěžním palivem o objemu 54 litrů. Pan Š. však při své výpovědi vysvětlil, že položka „Benzín test + catering“ uvedená na daňovém dokladu představuje pouze dodání benzínu, přičemž šlo o 4 sudy o objemu 60 litrů. To představuje buď další rozpor ve výpovědi p. Š., nebo žalobkyně vydávala jiné sudy s palivem za ty, které jí měla dodat Bruni Pro. Místním šetřením tedy byla zjištěna a doložena existence nějakých náhradních dílů a závodního benzínu. Samotná existence těchto plnění nebyla dožadáným správcem daně zpochybněna. Ve výzvě byla žalobkyně vyzvána k prokázání, že předmětná plnění byla dodána Sorano Trade a Bruni Pro, tato skutečnost však nebyla v rámci místního šetření nijak doložena, sama žalobkyně nevěděla, od koho a na základě jaké daňového dokladu byly prezentované náhradní díly a benzín poríženy.
9. Z odpovědi společnosti Sport 5 a. s. (dále jen „**Sport 5**“) dožadánému správci daně vyplynulo, že nebyl dodán plný rozsah plnění dle daňových dokladů. Sorano Trade měla žalobkyni dodat 51 dílů „Pořadu Sport 5“, Bruni Pro 41 dílů. Odvysíláno však bylo jen 20 dílů pořadu. Dle smlouvy uzavřené mezi žalobkyní a Sorano Trade měla Sorano Trade zajistit dvě reportáže vysílané v jedné premiéře a 50 reprízách (celkem tedy dvě reportáže o 102 vysíláních), to samé platí i pro smlouvu uzavřenou s Bruni Pro. Tyto smlouvy jsou však pouze rámcové a neobsahují konkrétní údaje o předmětu plnění. Je tedy zřejmé, že nejen dodací listy, ale i smlouvy o poskytování reklamních služeb a podpory zcela neodpovídají realitě a pouze předstírají skutečný stav. Žalobkyní předložený flash disk se záznamy pořadů prokazuje, že byly fakticky vytvořeny. Správce daně však měl pochybnosti ohledně dodavatele těchto pořadů. Obdobně je tomu v případě doložených DVD (dokládá pouze účast závodního automobilu, pro který měly být dodány předmětné náhradní díly, na závodech), vzorku reklamních předmětů a záznamu pořadu na Sport 5.
10. Bezhotovostní úhrady na bankovní účet společnosti Zürich Wertheim Financial Services, a. s., byly provedeny na základě oznámení o postoupení pohledávky od společnosti Sorano Trade. Z výpovědi p. M. vyplývá, že jakožto bývalý jednatel Sorano Trade neznal Š. Z., předsedu správní rady společnosti Zürich Wertheim Financial Services, a. s. Přesto žalobkyni měl vystavit oznámení o postoupení pohledávky v milionové hodnotě. Výpisy Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

z bankovního účtu nadto nejsou způsobilé prokázat, že k plnění fakticky došlo, natož kdo jej uskutečnil.

II. Obsah žaloby

11. Žalobkyně namítala, že provedené důkazy byly hodnoceny v její neprospěch. Daňové orgány upřednostňovaly detaily a drobné nesrovnalosti bez ohledu na celkový kontext dokazování, který vyzněl ve prospěch žalobkyně. Důkazy tak byly hodnoceny v rozporu se zásadou volného hodnocení důkazů.
12. Není pravdou, že pokud správce daně prokáže pochybnosti o správnosti údajů v daňovém dokladu, ztrácí tento důkazní hodnotu. Neztrácí ji zcela, stále je důkazem, nicméně je oslaben a musí nastoupit další prostředky, které údaje v něm uvedené prokážou. Žalobkyně primární důkazní břemeno unesla, žalovaný však s listinné důkazy (např. údaje z účetnictví, bankovní toky) předložené žalobkyní v odůvodnění napadeného rozhodnutí nehodnotil, nepřikládal jim žádnou váhu a označil je za vyvrácené. V důsledku nesprávného právního názoru je neúplné i dokazování.
13. Žalobkyně nesouhlasila s tvrzením, že existovaly vážné a důvodné pochybnosti o tom, že deklarovaná plnění měla přijmout od Sorano Trade a Bruni Pro. Tyto pochybnosti nebyly opřeny o žádné důkazy, jednalo se o domněnky a dle žalobkyně tedy nedošlo k přenesení důkazního břemene.
14. Provedené důkazy nesvědčily v neprospěch žalobkyně. Žalovaný si protiřečí, když tvrdí, že žalobkyně unesla primární důkazní břemeno a daňové orgány neměly pochybnosti, že k předmětnému plnění skutečně došlo, avšak nebylo prokázáno, že tato plnění byla dodána deklarovanými dodavateli. Daňové orgány ignorovaly účetní doklady, výpisy z účtu i další dokumenty (např. daňová přiznání za další období), z nichž vyplývá, že žalobkyně neměla v daném období jiné dodavatele uvedeného charakteru. Předmětná plnění tedy musela být dodána právě zmíněnými dvěma dodavateli.
15. Svědci potvrdili správnost a pravdivost údajů v primárních dokladech. Nelze přitom klást k tíži svědka, že si nepamatuje konkrétní datum události nebo konkrétní detaily transakcí, když od plnění uplynul více než rok. Z výpovědi p. M., vyplynulo, že Sorano Trade plnění obstarávala převážně od jiných obchodních partnerů, s nimiž jednal p. L. Skutečnost, že nebyl k jednání za Sorano Trade zmocněn písemně, neznamená, že v její prospěch nemohl jedna na základě ústního zmocnění. Svědkovi dále nelze klást k tíži, že se nevyjadřuje přesnými termíny. Poměry v dodavatelské společnosti nelze klást k tíži žalobkyně. Pro žalobkyni bylo rozhodné pouze to, zda obdržela plnění uvedené na faktuře, což se stalo. O obchodním partnerovi tedy nemohla mít žádné pochybnosti. Pan M. popsal, jakým způsobem zajišťovala Sorano Trade plnění pro žalobkyni, popsal chod společnosti a nelze mu vytýkat, že neznal technické parametry dodávaných položek (tím pověřil p. L.), ani to, že si nepamatoval přesně konkrétní data. Potvrdil však vystavení dokladů a dodání plnění a jeho výpověď je nutné považovat za zcela věrohodnou i přes drobné nepřesnosti.
16. Jinak tomu není ani v případě Bruni Pro, za níž vypovídali pí. M. a p. Š. V případě výpovědi p. Š. sám žalovaný konstatoval, že byla dostatečně konkrétní. Vytýkal mu však, že si nevzpomněl na přesný termín programování řídicí jednotky (byť bylo popsáno jak a u koho), neuvedení konkrétních dílů určených k opravě a další detaily, které však s takovým časovým odstupem není schopen určit nikdo. Není pravdou, že by skutečnost, že daňový doklad byl vystaven až po dodání veškerých položek a k repasi mělo dojít na konci září, zakládala nevěrohodnost výpovědi. Může se jednat o nesrovnalost, avšak nikoli takovou, aby celkově věrohodná výpověď ztratila důkazní váhu. Pan Š. popsal v souladu s účetnictvím Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

Bruni Pro a výpovědí pí. M. subdodavatele plnění a uvedl osoby, které za ně jednaly, což svědčí o tom, že s nimi skutečně obchodoval. Nedostatky v terminologii nelze svědkovi vytýkat. Z výpisu z obchodního rejstříku je zřejmé, že za společnost Prochy Export jednali nejprve J. P. a následně p. R. Tyto osoby se společně znaly a je běžné, aby se jejich spolupráce během přechodu funkčních období prolínala. V kontextu provedeného dokazování je nepochybné, že žalobkyně prokázala, že k plnění došlo právě ze strany Bruni Pro.

17. Zásadnější nesrovnalostí může být nejistota ohledně vysílání Sport 5. Správce daně si bohužel vyjádření Sport 5 vyžádal až následně, svědci na zjištěné rozpory nemohli být dotázáni, a dokazování tak není úplné. O nevěrohodnosti svědků nesvědčí, že subdodavatel službu objednal u další společnosti.
18. Poslední námitka se týkala přepjatého formalismu. K obchodnímu partnerovi nelze přistupovat podezřívavě a opatřovat si důkazy nad rámec zákonných povinností. Vždy je třeba přihlížet ke konkrétnímu případu a běžné podnikatelské praxi. Podnikatelská činnost žalobkyně je vázána na závody a je nárazová. Zároveň musí být flexibilní, neboť nelze dopředu stanovit, který komponent bude nutné opravit či opatřit. Tomu odpovídá i svědky popsaná spolupráce žalobkyně a dodavatelů, kteří si především volali a využívali prostředků nejrychlejší spolupráce.

III. Vyjádření žalovaného

19. Žalovaný ve vyjádření k žalobě soudu navrhl, aby žalobu zamítl a odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. K námitce rozporu se zásadou volného hodnocení důkazů a nesprávnému hodnocení důkazů uvedl, že poté, co správce daně přenesl v souladu se zákonem důkazní břemeno, jej žalobkyně neunesla, když neprokázala, že plnění přijala od deklarovaných dodavatelů, a to přesto, že byla provedena řada důkazů, včetně žalobkyní navržených svědeckých výpovědí. Není pravdou, že důkazní prostředky byly hodnoceny v neprospěch žalobkyně a že celkový kontext dokazování vyznívá v její prospěch. Žalovaný provedl hodnocení důkazů jednotlivě i ve vzájemné souvislosti a žádné provést neopomenul. Svědecké výpovědi musely být pro obecnost, nevěrohodnost, vnitřní rozpornost a případně i rozpor s jinými provedenými důkazy vyhodnoceny jako nevěrohodné a ani jinými důkazními prostředky nebylo prokázáno, že by předmětná plnění žalobkyně obdržela od Sorano Trade a Bruni Pro. Dodání plnění deklarovanými dodavateli nemůže být prokázáno tím, že nebyl zjištěn jiný subjekt, jenž by jako dodavatel připadal v úvahu, pokud stran dodavatelů existují důvodné pochybnosti.
20. Ač žalovaný netvrdil, že plnění se uskutečnit nemohla, nelze z toho vyvozovat, že by byl rozsah skutečně obdržených plnění v daňovém řízení potvrzen. Existují rovněž pochybnosti o rozsahu přijatých plnění (např. rozsah vysílání pořadů na kanálu Sport 5), pochybnosti žalovaného nicméně směřovaly především ke schopnosti Sorano Trade a Bruni Pro předmětná plnění dodat. Žalovaný neměl povinnost při existenci takových pochybností prokazovat, v jakém rozsahu byla plnění dodána. Pro uplatnění nároku na odpočet DPH bylo klíčové, aby žalobkyně pochybnosti odstranila.
21. Případná není ani námitka neúplného dokazování. Žalobkyně ji postavila na skutečnosti, že vyjádření Sport 5 bylo zaevidováno až po provedení svědeckých výpovědí. Z protokolů k těmto výpovědím (p. M. a p. Š.), je patrné, že byli na skutečnosti ohledně vysílání na Sport 5 tázáni. Přitom není důvod, proč by měli být s vyjádřením SPORT 5 nějak konfrontováni. Žalobkyně mohla tyto otázky svědkům položit. Vyjádření SPORT 5 bylo do veřejné části spisu zařazeno dne 17. 4. 2019 zákonem předpokládaným způsobem, tedy v souladu s podmínkou § 65 odst. 2 daňového řádu před projednáním zprávy o DK (10. 7. 2019).

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

Žalobkyně tak měla dostatečný prostor se s ním seznámit a navrhnout doplnění dokazování, třeba i opakování svědeckých výpovědí. To neučinila a námitku neúplného dokazování vznáší až v řízení před soudem.

22. Žalovaný nesouhlasil ani s námitkou nepřenesení důkazního břemene. Dožádaný správce daně ve výzvě formuloval mnohé závažné pochybnosti. Například šlo o virtuální sídla deklarovaných dodavatelů, nesoulad přijetí plnění od deklarovaných dodavatelů s obsahem jejich daňových tvrzení, obecnost plnění v daňových dokladech, nesprávné DIČ na dokladech od Sorano Trade, nesoulad druhu plnění údajně přijatého od Bruni Pro s obsahem jejich webových stránek atd. Uvedené pochybnosti představují objektivní skutečnosti, nikoli domněnky. Bylo přitom na žalobkyni, aby je vyvrátila.
23. K námitce přepjatého formalismu žalovaný uvedl, že nemohly být zjištěny takové okolnosti, které by umožňovaly, aby byl odpočet DPH uznán i přesto, že k tomu nebyly naplněny zákonné podmínky. Žalobkyně může své povinnosti plnit pouze v nejužším smyslu, pak se však vystavuje třeba riziku, že jí nemusí být odpočet DPH uznán, když například chování deklarovaného dodavatele založí u správce daně důvodné pochybnosti. V takovém případě se přenáší důkazní břemeno na žalobkyni. Nadto je třeba na chování žalobkyně v rámci obchodní činnosti nahlížet z hlediska odbornosti a profesionality. Rovněž judikatura dovodila (viz např. rozsudek NSS ze dne 3. 2. 2021, č. j. 4 Afs 177/2020-43), že je obchodní subjekt povinen při výkonu podnikání zachovávat náležitou obezřetnost. Je záležitostí žalobkyně, zda se rozhodne postupovat tak, že si při obstarávání plnění opatří takové důkazní prostředky, které by mohly rozptýlit případné pochybnosti správce daně. Pokud takto postupovat nebude, pro účely unesení na ni přeneseného důkazního břemene ji to neomlouvá. Plnění, za něž žalobkyně v rozmezí 4 měsíců zaplatila miliony korun, si určitou opatrnost a prověření obchodního partnera zaslouží.

IV. Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 31. 3. 2023

24. Soud žalobkyni usnesením ze dne 31. 3. 2023, č.j. 14 Af 21/2021 – 36, vyzval, aby mu s ohledem na vývoj judikatury, konkrétně na vydání rozsudku ze NSS ze dne 23. 3. 2022, č.j. 1 Afs 33/2017 – 208, Kemwater ProChemie, sdělila, zda setrvává na své žalobní argumentaci či zda by vlivem vydání předmětného rozsudku byla její argumentace odlišná. Žalobkyně na toto usnesení soudu žádným způsobem nereagovala.

V. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

25. Městský soud v Praze na základě žaloby v rozsahu žalobních bodů, kterými je dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), vázán, přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
26. Dle § 72 odst. 1 písm. a) zákona o DPH je plátce oprávněn k odpočtu daně na vstupu u přijatého zdanitelného plnění, které v rámci svých ekonomických činností použije pro účely uskutečňování zdanitelných plnění dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku.
27. Dle § 73 odst. 1 písm. a) zákona o DPH pro uplatnění nároku na odpočet daně je plátce povinen při odpočtu daně, kterou vůči němu uplatnil jiný plátce, mít daňový doklad.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

28. Dle § 73 odst. 5 zákona o DPH neobsahuje-li doklad pro prokázání nároku na odpočet daně všechny předepsané náležitosti daňového dokladu, lze nárok prokázat jiným způsobem.
29. Dle § 92 odst. 2 daňového řádu správce daně dbá, aby skutečnosti rozhodné pro správné zjištění a stanovení daně byly zjištěny co nejúplněji, a není v tom vázán jen návrhy daňových subjektů.
30. Dle § 92 odst. 3 daňového řádu daňový subjekt prokazuje všechny skutečnosti, které je povinen uvádět v daňovém tvrzení a dalších podáních.
31. Dle § 92 odst. 4 daňového řádu může správce daně, pokud to vyžaduje průběh řízení, vyzvat daňový subjekt k prokázání skutečností potřebných pro správné stanovení daně, a to za předpokladu, že potřebné informace nelze získat z vlastní úřední evidence.
32. Dle § 92 odst. 5 písm. c) daňového řádu správce daně prokazuje skutečnosti vyvracející věrohodnost, průkaznost, správnost či úplnost povinných evidencí, účetních záznamů, jakož i jiných záznamů, listin a dalších důkazních prostředků uplatněných daňovým subjektem.
33. Úvodem soud podotýká, že žalobní body se do značné míry překrývají s argumentací uplatněnou v odvolání žalobkyně proti prvostupňovým rozhodnutím. Dle rozsudku NSS ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130 platí, že *„je-li rozhodnutí žalovaného správního orgánu řádně odůvodněno, je z něho zřejmé, proč žalovaný nepovažoval právní argumentaci účastníka řízení za důvodnou a proč jeho odvolací námitky považoval za liché, mylné nebo vyvrácené, shodují-li se žalobní námitky s námitkami odvolacími a nedochází-li krajský soud k jiným závěrům, je přípustné, aby si krajský soud správné závěry se souhlasnou poznámkou osvojil.“* Napadené rozhodnutí tyto požadavky splňuje, jelikož je velmi podrobné a argumentačně zřetelné.
34. Vzhledem k tomu, že formulace některých žalobních námitek jsou obecného charakteru, soud odkazuje na ustálenou judikaturu NSS, podle které *„míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod – byť i vyhovující – obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta“* (rozsudek NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78).
35. Daňové řízení je postaveno na zásadě, že každý daňový subjekt má povinnost sám daň přiznat, tedy má břemeno tvrzení, ale také povinnost toto své tvrzení doložit, tj. nese i břemeno důkazní. Dle § 92 odst. 3 daňového řádu daňový subjekt prokazuje všechny skutečnosti, které je povinen uvádět v řádném daňovém tvrzení, dodatečném daňovém tvrzení a dalších podáních. Je pak na správci daně, aby dokázal případné skutečnosti vyvracející věrohodnost, průkaznost, správnost či úplnost důkazních prostředků uplatněných daňovým subjektem (§ 92 odst. 5 písm. c) daňového řádu). Unese-li správce daně své důkazní břemeno, je opět na daňovém subjektu, aby prokázal soulad účetnictví se skutečností, tj. aby setrval na svých původních tvrzeních a doložil, že přes vzniklé pochyby se sporný účetní případ udál tak, jak je o něm účtováno, anebo aby naopak upravil svá původní tvrzení, nabídl tvrzení nová, reflektující existenci pochyb o souladu účetnictví se skutečností, a tato svá revidovaná tvrzení prokázal (např. rozsudky NSS ze dne 30. 8. 2005, č. j. 5 Afs 188/2004-63; ze dne 30. 1. 2008, č. j. 2 Afs 24/2007-119; ze dne 5. 10. 2016, č. j. 6 Afs 176/2016 – 36; či ze dne 28. 2. 2018, č. j. 1 Afs 382/2017-48, bod 23).

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

36. S východiskem žalovaného, že v případě, kdy vzniknou správci daně pochybnosti o správnosti údajů na daňovém dokladu, ztrácí tento svou důkazní hodnotu předvídanou v § 73 odst. 1 daňového řádu a nárok na odpočet je třeba prokazovat dalšími způsoby předvídanými daňovým řádem, se soud plně ztotožňuje. Jak je zřejmé i z napadeného rozhodnutí, tento závěr vyplývá z rozsudku NSS ze dne 16. 3. 2010, č. j. 1 Afs 10/2010-71 a soud v nyní posuzovaném případě neshledává důvod, pro který by se měl od tohoto názoru odchýlit. Z logiky věci přitom vyplývá, že je-li po splnění primární důkazní povinnosti daňový doklad předložený ve smyslu § 73 odst. 1 písm. a) daňového řádu správcem daně důvodně zpochybněn, nelze tímto stejným dokladem prokázat věrohodnost, průkaznost a správnost údajů uvedených na něm samém.
37. S uvedeným souvisí i tvrzení žalobkyně, že z předložených písemností a dalších dokumentů vyplývá, že v předmětném období neměla jiné dodavatele podobného charakteru a plnění tedy musela být dodána Sorano Trade a Bruni Pro. Soud toto nepovažuje za relevantní. Na základě žalobkyní předložených písemností dožádaný správce daně důvodně dospěl k pochybnostem ohledně jejich souladu s faktickým průběhem obchodní spolupráce. Následně bylo na žalobkyni, aby tyto pochybnosti předložením nebo navržením jiných důkazních prostředků rozptýlila. Žalobkyní předložené písemnosti v zásadě neprokazují faktický průběh předmětných obchodních případů, pouze ten formální. Žalobkyně tedy nedoložila, že fakticky byli dodavateli Sorano Trade a Bruni Pro (resp. jiný plátce DPH). Žalovaný současně nebyl povinen prokázat, jak konkrétně se dané obchodní případy skutečně odehrály a kdo byl skutečným dodavatelem (srov. např. rozsudek NSS ze dne 30. 8. 2005, č. j. 5 Afs 188/2004-63).

K tvrzení žalobkyně, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí nezabýval listinnými důkazy a nehodnotil je, soud konstatuje, že je velmi obecné a není z něj zřejmé, které konkrétní listinné důkazy podle žalobkyně nebyly provedeny a hodnoceny (na tom nic nemění ani žalobkyní jako příklad uvedené „údaje z účetnictví“). V tomto kontextu je relevantní úvaha vyslovená v bodě 22 napadeného rozhodnutí: *„Správce daně tedy unesl své důkazní břemeno, které jej tížilo dle ustanovení § 92 odst. 5 písm. c) daňového řádu, a proto vydal výzvu k prokázání skutečností č. j. 779168/18/2701-60563-609188 (dále jen „Výzva“), kterou na odvolatele přenesl důkazní břemeno mimo jiné i stran prokázání, že šetřená plnění (dodávky zboží pro automobilový sport a přijetí reklamních služeb a cateringu) byla fakticky přijata od na daňových dokladech deklarovaných dodavatelů. Za těchto okolností přitom nelze považovat odvolatelem předložené daňové doklady a další písemnosti (viz bod [19]) za důkazní prostředky osvědčující přijetí šetřených plnění od dodavatelů deklarovaných na předmětných daňových dokladech (viz bod [11])“*. K vydání výzvy dožádaný správce daně přistoupil, jelikož pojal vážné a důvodné pochybnosti, zda obchodní spolupráce fakticky proběhla tak, jak je deklarováno na písemnostech předložených žalobkyní po zahájení daňové kontroly, tedy zda jsou předmětné písemnosti rozhodné pro přiznání odpočtu věrohodné, průkazné, správné či úplné (k tomu viz bod 37. tohoto rozsudku). „Bankovními toky“ se žalovaný zabýval v bodě 53 napadeného rozhodnutí, přičemž soud se s v něm obsaženým hodnocením a vypořádáním ztotožňuje. Soud tak v odpovídající míře obecnosti uzavírá, že žalovaný se relevantními předloženými listinnými důkazy zabýval a hodnotil je v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů.

38. Žalobní námitka zpochybňující existenci vážných a důvodných pochybností, zda žalobkyně přijala předmětná plnění právě od Sorano Trade a Bruni Pro, je rovněž obecného charakteru. Žalobkyně se v žalobě konkrétně nevyjádřila k jednotlivým důvodům, na jejichž základě dožádaný správce daně podle výzvy (a poté i správce daně a žalovaný) pojal vážné a důvodné pochybnosti. Pouze v obecné rovině s touto kvalifikací nesouhlasila, jelikož údajně nebyla Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

opřena o žádné důkazy a jednalo se o pouhé domněnky. K tomu soud uvádí, že dožádaný správce daně ve výzvě (a potažmo i žalovaný v napadeném rozhodnutí) podrobně vyjmenoval a popsal konkrétní důvody pochybností, zda byly Sorano Trade a Bruni Pro skutečným dodavatelem zboží dle předložených daňových dokladů, přičemž tyto důvody mají oporu ve správním spisu či informačních systémech veřejné správy, a soud se plně ztotožňuje se závěrem, že ve svém souhrnu zakládají vážné a důvodné pochybnosti.

39. Pokud jde o výpověď p. M., ten jakožto jednatel Sorano Trade obchodní spolupráci popsal pouze v hrubých obrysech a nevěděl téměř žádné bližší podrobnosti ohledně povahy, rozsahu a dalších konkrétních okolnostech dodání deklarovaného plnění. Nadto podával rozporuplné odpovědi týkající se spolupráce s p. L. Na otázku dožádaného správce daně, kdo v šetřeném období vykonával za Sorano Trade ekonomickou činnost (za tu svědek označil přepravek zboží a služeb bez specifikace), v úvodu svědecké výpovědi odpověděl „*papírově já, reálně také*“ (žádnou další osobu neuvedl), že Sorano Trade v šetřeném období neměla zaměstnance. V následujících odpovědích však uváděl, že plnění pro Sorano Trade pořizoval p. L. Pokud však pouze p. L. v šetřeném období ve vztahu k Sorano Trade obstarával veškerá plnění pro žalobkyni, nemohl zároveň reálně vykonávat veškerou ekonomickou činnost Sorano Trade p. M. Pro posouzení uvedených skutečností přitom není rozhodné, že p. L. mohl být zmocněn k jednání za Sorano Trade i ústně, nikoli pouze písemně. Soud tak na rozdíl od žalobkyně neshledal, že z obsahu svědecké výpovědi bezrozporně vyplývá, že obchodní činnost zajišťoval p. L. a p. M. dále zajišťoval dodání plnění a administrativu. Další rozpor představuje tvrzení p. M., že dodání „*Pořadu Sport 5*“ zajišťoval p. L., přičemž p. M. nevěděl, za jakou společnost p. L. jednal. A to ve vztahu k jedné z následujících odpovědí, v níž podotkl, že při domlouvání ceny vysílání pořadu jednal p. L. za Sorano Trade, ač jej p. M. k ničemu písemně nezmocnil. Konečně uvedl, že předmětné faktury vystavil a předal žalobkyni, v závěru výpovědi však v rozporu s tím vyslovil, že faktury mu vždy donesl p. L. a on je pouze podepsal. Uvedené rozpory jsou přitom faktické povahy, nelze je přičítat pouze nedůslednému vyjadřování svědka. S ohledem na právě uvedené se soud ztotožňuje s hodnocením žalovaného, že výpověď svědka V. M. je nekonkrétní, nevěrohodná a nelze na jejím základě ani v kontextu dalších důkazů dojít k závěru, že předmětná plnění pro žalobkyni uskutečnila právě Sorano Trade tak, jak je deklarováno na daňových dokladech.

Ohledně výpovědi p. Š. soud souhlasí s hodnocením žalovaného, že jeho odpovědi ohledně deklarovaného plnění byly konkrétnější, avšak tato detailnost do značné míry vyplývala z jeho odborných znalostí a uváděná tvrzení nebyla z velké části v rámci daňového řízení ověřitelná. Nevěrohodnost jeho výpovědi jako celku se nicméně zakládá na řadě rozporů či nesrovnalostí. Za nejzávažnější soud považuje nesoulad ohledně vysílání na televizním kanále Sport 5, když odpovědi svědka byly v přímém rozporu s obsahem vyjádření Sport 5 (viz bod 44. tohoto rozsudku). Další zřejmá nesrovnalost se týká, jak připustila i sama žalobkyně, dodání převodovky, když veškeré položky měly být Bruni Pro dodány 1. 9. 2017, avšak svědek tvrdil, že svému dodavateli předal převodovku ke kontrole a repasi v první týdnu v září, přičemž u zhotovitele převodovka byla asi 14 dnů. Pochybnosti vzbuzuje i jeho odpověď, že za Prochy Export s ním jednal p. R. na základě generální plné moci jakožto zástupce J. P., když v šetřeném období měsíce září 2017 již byl dle obchodního rejstříku jednatelem pouze p. R., a nemohl tedy být zmocněn J. P. k jednání za Prochy Export. Rozporná byla i odpověď na otázku, za jakou společnost vystupoval v září 2017 a na základě jakého zmocnění, když uvedl, že za Bruni Pro jednal „*na základě plné moci udělené jednatelem, kterou jste si minule okopírovali*“. Z uvedeného je přitom zřejmé, že jde o plnou moc předloženou p. M. během jejího výslechu. Z této plné moci i výpovědi p. M. však Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

vyplývá, že předmětná plná moc byla udělena až 1. 11. 2017, a na jejím základě tak p. Š. nemohl v září 2017 za Bruni Pro jednat. Kromě toho si nevzpomněl v podstatě na žádný termín dodání předmětného zboží (zejména v případě naprogramování řídicí jednotky závodního vozidla, kdy měl zajišťovat právě pouze tento termín, a v případě „opravy polepů“, kterou měl provádět osobně), nepamatoval si ani žádné konkrétní díly u položky „opravy plastových dílů“, a to ačkoli se „věnoval výhradně obchodní spolupráci se žalobkyní“.

40. Napříč výpovědí p. Š. tedy lze identifikovat řadu rozporů a nesrovnalostí. Soud připouští, že některé z nich jsou menšího významu či by je bylo možné vysvětlit nedůsledností ve vyjadřování nebo časovým odstupem od provedení výsledku, nicméně pochybnosti o průběhu obchodní spolupráce vzbuzují, je jich relativně velké množství a jsou různorodé. Svědeckou výpověď je přitom v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů třeba hodnotit jako celek a v kontextu s dalšími podklady. Žalobkyně rovněž nepředložila žádné další důkazní prostředky ani nenavrhl jejich provedení, které by vyvstálé nesrovnalosti objasnily. Soud však na rozdíl od žalovaného nespatřuje rozpor ve svědeckých výpovědích pí. M. a p. Š. ohledně toho, kdo měl sjednávat předmětnou obchodní spolupráci s žalobkyní. Z obou výpovědí vyplývá, že obchodní spolupráce byla dohodnuta v srpnu 2017 během rallye závodu, přičemž dodání předmětných plnění v rámci této spolupráce za Bruni Pro měl fakticky zajišťovat p. Š. Tato dílčí nepřesnost v hodnocení žalovaného však není takového významu, aby změnila celkové hodnocení svědecké výpovědi. Žalovaný tedy nepochybil, pokud na základě výše uvedených nesrovnalostí dospěl k závěru, že výpověď p. Š. byla jako celek nevěrohodná a jako taková nemohla rozptýlit pochybnosti správce daně.
41. Dále se soud zabýval žalobní námitkou týkající se dokazování ohledně vyjádření Sport 5. Soud se žalobkyní souhlasí v tom ohledu, že svědci nebyli s obsahem vyjádření společnosti Sport 5 konfrontováni. Nicméně z porovnání tohoto vyjádření s písemnostmi předloženými žalobkyní a předešlými svědeckými výpověďmi zřetelně vyplývá rozpor ohledně rozsahu plnění. Dle vyjádření Sport 5 bylo v šetřeném období odvíšeno celkem 20 dílů „Pořadu Sport 5“, zatímco dle daňového dokladu od Sorano Trade mělo být dodáno 51 dílů a dle daňového dokladu od Bruni Pro 41 dílů. Dále vyjádření Sport 5 prohloubilo pochybnosti ohledně osoby dodavatele. Dle Sport 5 tato nespolečovala se Sorano Trade, Bruni Pro, Václavem Kopáčkem (jednatelem žalobkyně), Prochy Export ani s MCK Import EU s.r.o. a MCK Import s.r.o. (jejichž jednatelem byl p. L.), přičemž dle svědecké výpovědi p. M. dodání „Pořadu Sport 5“ zařizoval p. L. a p. Š. dle své výpovědi sám dohlédl na to, aby bylo odvíšeno 41 dílů daného pořadu. Tato vyjádření zakládají pochybnosti, pro které (krom jiných) byl žalovaný oprávněn shledat svědecké výpovědi nevěrohodnými, a postupoval tak v souladu se zásadou procesní ekonomie, pokud neprovedl další výsledky svědků. Přitom to byla žalobkyně, koho tížilo důkazní břemeno ohledně vyvrácení pochybností správce daně, a bylo tudíž na ní, aby k tomu předložila důkazní prostředky nebo navrhla jejich provedení. Tuto možnost však nevyužila a na zjištění plynoucí z vyjádření Sport 5 v daňovém řízení nereagovala, ač tak mohla učinit zejména ve vyjádření k výsledku kontrolního zjištění či v rámci odvolacího řízení. Byla tudíž nucena nést negativní následky spojené s neunesením důkazního břemene.
42. Konečně se soud věnoval námitce přepjatého formalismu, přičemž souhlasí s názorem žalovaného, že daňový subjekt sice není povinen opatřit si důkazy nad rámec jeho minimálních zákonných povinností, v takovém případě se však vystavuje riziku, že ve věci odpočtu DPH nebude schopen rozptýlit pochybnosti správce daně, a neunes tak své důkazní břemeno. Jako důkazní prostředek o určitém obchodním případě přitom ve smyslu § 93 odst. 1 daňového řádu může posloužit v zásadě vše, čím lze zjistit skutečný stav věci (v daném případě zejména ohledně osoby dodavatele deklarovaných plnění). K aspektu Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

běžného podnikatelského života a s tím související obezřetnosti daňového subjektu soud odkazuje na výklad podaný v bodě 16 napadeného rozhodnutí, s nímž se plně ztotožňuje. Požadavek obezřetnosti v daném případě ještě umocňuje fakt, že mělo jít o dodávky, které v časovém období několika měsíců představovaly částku v řádech milionů korun. Zároveň soud neshledal důvod (a žalobkyně ani žádný konkrétní netvrdila), pro který by charakter (nárazovost a potřeba flexibility) podnikatelské činnosti žalobkyně znemožňoval či neúměrně ztěžoval postupy, jež by zajistily vyloučení či rozptýlení pochybností o rozhodných okolnostech jejích obchodních případů. Soud tedy nepovažuje postup žalovaného za přepjatě formalistický, když ten pouze zkoumal naplnění zákonných podmínek pro přiznání odpočtu DPH.

43. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl. Soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. ve věci samé bez nařízení jednání, neboť žalovaný s takovým projednáním výslovně souhlasil a žalobkyně ve stanovené lhůtě s takovým projednáním neprojevila nesouhlas.
44. Žalobkyně nebyla ve věci úspěšná a žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Soud proto ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 28. června 2023

JUDr. Karla Cháberová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

